

ХРИСТО ФОТЕВ

СЪН В ЛИСАБОН

chitanka.info

*Сънувах — как вървях във своя сън.
(Не падах аз и не летях), как крачех
през своя сън — внезапен и подобен
на някакъв огромен нощен град —
например — Лисабон... аз бях свободен,
и в тялото си бях — и в тоя въздух
с привкус на тропик — близък океан,
и в залез — по-величествен от айсберг.
Крайбрежен булевард... Да — в Лисабон!
Град, в който аз не съм бил в моя странен
живот на сън в Истанбул — сън в Бургас...
на сън — в самия сън тук в град Созопол...
...Тринайсти февруари... Нощ.
Тук в малък бар —
(бивш дом на мой приятел) стар приятел —
подарък от самия Бог... Стоеше Той
на стола си срещу ми — автентичен
като създаден в тоя миг — аз се усмихнах,
аз не сънувах. Буден бях — усещах,
че се докосвам до това прекрасно,
спасително, неизразимо нещо, което
съществува над живота и над съня —
единственото нещо, по-точно
истинската майка на нещата —
родилния й вик — дъга от болка
и тържество... Тук в тоя нощен бар
аз бях щастлив, бях буден, бях Достоен
за Лисабон...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.